

ת"פ 18717/05/20 - מדינת ישראל נגד מנגשא קאסיה

בית משפט השלום בקריות

ת"פ 18717-05-20 ישראל נ' קאסיה

ת"פ 10309-01-21 מדינת ישראל נ' קאסיה

בפני כב' השופט יוסי טורס, סגן הנשיאה

המאשימה

בעניין: מדינת ישראל

נגד

הנאשם

מנגשא קאסיה

גזר דין

כתבי האישום וההליכים

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירה שעניינה היזק לרכוש במזיד, לפי סעיף 452 לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן - חוק העונשין). על פי עובדות כתב האישום, ביום 3.3.20 בסמוך לשעה 02:30 שב הנאשם לבית המשפחה כשהוא בגילופין ושתה יין. בסמוך לשעה 08:00 שמע את המתלוננת משוחחת בטלפון עם אימה ומספרת לה כי שב הביתה בגילופין. הנאשם ניגש אליה, לקח מידה את הטלפון הנייד וניתק את השיחה. לאחר מכן, המשיך הנאשם לשתות יין והמתלוננת לקחה מידיו את הבקבוק. בתגובה ניגש הנאשם למטבח, אחז בסכין ואמר לה שיהרוג את עצמו ויצא מהבית. לאחר מספר דקות שב הנאשם הביתה, השליך את הטלפון הנייד של המתלוננת על הרצפה ושבר אותו (להלן - התיק העיקרי).

2. הנאשם ביקש לצרף תיק נוסף (ת"פ 10309-01-21) ובו הורשע בעבירה שעניינה הפרת צו שנועד להגן על אדם, לפי סעיף 287(ב) לחוק העונשין. על פי עובדותיו של אישום זה, ביום 15.3.20 הוצא צו על ידי בית המשפט האוסר על הנאשם להימצא במרחק 200 מ' מדירת המתלוננת, אך הנאשם הפר אותו בכך שהגיע ביום 24.5.20 לבית המתלוננת, הולם בדלת הבית ונתפס על ידי שוטר כשהוא יושב על מדרגות בסמוך לבית (להלן - תיק הצירוף).

3. להשלמת התמונה יאמר כי הודאת הנאשם ניתנה במסגרת הסדר טיעון בו הודה בביצוע העבירה בתיק העיקרי והופנה לשירות המבחן. בתחילה הוצגה הסכמה עונשית לפיה המאשימה תעתור לעונש מאסר בעבודות שירות, אך לאחר שנוסף תיק הצירוף, לא הציגו הצדדים הסכמה עונשית. עוד אציין כי בתחילה נבחנה גם האפשרות לשלב את הנאשם בהליך בבית המשפט הקהילתי, אך הוא לא ביטא מוטיבציה ונכונות, התקשה לתת אמון בגורמי הטיפול ומשכך לא נמצא מתאים לתוכנית.

תסקירי שירות המבחן

עמוד 1

4. שירות המבחן הגיש שישה תסקירים (!) בעניינו של הנאשם, שהתפרסו על פני תקופה ממושכת. מטעמים של צנעת הפרט לא אפרט יתר על המידה את הדברים (ראו: ע"א 6356/20 פלוני נ' מדינת ישראל (21.10.2021)), ובתמצית ייאמר כי לנאשם ולאשתו, המתלוננת, ארבעה ילדים ולאחר האירועים מושא כתבי האישום עזב הנאשם את בית המשפחה ועבר להתגורר בבית הוריו במרכז הארץ. שירות המבחן התרשם כי הנאשם נוהג לצרוך אלכוהול בתדירות גבוהה וכי הדבר גרם לחיכוכים עם המתלוננת. ביחס לביצוע העבירות התקשה הנאשם לקבל אחריות על מעשיו ולא הכיר בתוקפנותו. קצינת המבחן שוחחה עם המתלוננת שמסרה כי הנאשם לא נהג כלפיה באלימות והתייחסה לקונפליקטים סביב הרגלי צריכת האלכוהול של הנאשם. הרושם שנוצר הוא כי הדינמיקה הזוגית מתאפיינת בתלות כלכלית של המתלוננת בנאשם וכי לזוג קשיי תקשורת. כן צוין כי המתלוננת מגוננת על הנאשם ויחסה לדפוסיו התוקפניים מצומצם. בין לבין שב הנאשם להתגורר בבית המשפחה וניכר היה שקיימת רגיעה ביחסי הזוג והמתלוננת ציינה כי הוא חדל לצרוך אלכוהול, עובד לפרנסת המשפחה ומסייע בגידול הילדים. ביחס להליכי הטיפול צוין שהנאשם שולב ביחידה להתמכרויות והדיונים נדחו מעת לעת על מנת לעקוב אחר התקדמותו. שירות המבחן התרשם ששיתוף הפעולה בטיפול הוא פורמלי בלבד וכי הנאשם מתקשה להתמסר להליך ולהיתרם ממנו. צוין עוד שהנאשם נוהג באופן מניפולטיבי, ממשיך לצרוך אלכוהול וכי לא קיימת אפוא יעילות בהמשך המעורבות הטיפולית. קצינת המבחן ציינה כי הנאשם זקוק לטיפול אינטנסיבי בקהילה סגורה וללא מענה טיפולי לא יפחת הסיכון להישנות עבירות דומות בעתיד, אך לאור סירובו ובשים לב להתרשמות ממנו, נמנע שירות המבחן מהמלצה שיקומית בעניינו.

טיעוני הצדדים לעונש והראיות

5. ב"כ המאשימה הפנה לעובדות כתבי האישום ולערכים המוגנים שנפגעו וטען כי מעשיו של הנאשם חמורים ואין להקל ראש בהתנהגותו. ביחס למתחם הענישה עתרה המאשימה לקביעת מתחם אחד לשני כתבי האישום, הנע בין מאסר שניתן לשאת בדרך של עבודות שירות ועד 12 חודשי מאסר בפועל. ביחס לעונש שיש להטיל על הנאשם נטען שהוא לא השכיל להשתלב בהליך הטיפול ולאור עברו הפלילי והמאסר המותנה התלוי ועומד, אין הצדקה לסטות ממתחם הענישה ויש לגזור עליו תשעה חודשי מאסר בפועל והפעלת מאסר מותנה במצטבר, לצד ענישה נלווית.

6. ב"כ הנאשם טען כי מדובר בעבירות ברף נמוך של חומרה וכי הנאשם לא נהג מעולם באלימות מכל סוג שהיא כלפי המתלוננת. הסנגור הדגיש כי העבירות בוצעו לפני קרוב לשלוש שנים ומאז לא נפתחו הליכים במישור הפלילי (הערה: הכוונה הייתה במובחן מכתב אישום שהוגש בבית המשפט לתעבורה על נהיגה בשכרות כפי שצוין בתסקיר). ביחס למתחם הענישה נטען שהוא נע בין ענישה צופה פני עתיד ועד עונש מאסר שניתן לרצות בעבודות שירות. ההגנה הדגישה שחרף היעדר המלצה שיקומית של שירות המבחן, אין להתעלם מהתקופה המשמעותית בה שולב הנאשם בטיפול; מכך שהוא הגיע באופן סדיר לפגישות; שיחסיו עם המתלוננת השתפרו; וכי הקושי בטיפול נבע מקשיי שפה. ברמה האופרטיבית עתרה ההגנה להביא בחשבון שיקולי שיקום בעניינו של הנאשם, להורות על חפיפת העונשים ולאפשר לו לשאת את עונשו בדרך של עבודות שירות ולהימנע מכליאתו.

7. הנאשם בדברו האחרון התנצל על מעשיו וציין כי יחסיו עם המתלוננת תקינים.

דין והכרעה

קביעת מתחם העונש

8. כאמור, הצדדים טענו לקביעת מתחם ענישה אחד לכל העבירות בהן הורשע הנאשם ואני מקבל טיעון זה. מדובר במסכת עבריינית אחת בעלת קשר הדוק וברור בין העבירות ועל כן בכוונתי לקבוע מתחם עונש הולם אחד (ראה ע"פ 4910/13 ג'אבר נ' מדינת ישראל (29.10.2014)). לא נעלמה מעיני העובדה שקיים פער זמנים מסוים בין המקרים וכי מדובר בשני כתבי אישום נפרדים ואולם עובדות אלו לבדן אינן משנות את המסקנה בדבר היותם אירוע אחד. צו ההגנה מושא תיק הצירוף הוצא לאור האירוע מושא התיק העיקרי והפרתו זמן קצר יחסית לאחר נתינתו מקיימת את מבחן הקשר ההדוק. עם זאת, לצורך קביעת גבולות המתחם אביא כמובן בחשבון את העובדה שמדובר בשתי עבירות.

9. מעשיו של הנאשם פגעו בקניינה של המתלוננת, בשלומה, בביטחונה וערערו את שלווה חייה, כמו גם את חיי המשפחה כולה. בענייננו נפגע ערך נוסף והוא שלטון החוק וזאת כתוצאה מהפרה של צו הגנה שהוציא בית משפט במטרה להגן על המתלוננת.

10. ביחס לנסיבות הקשורות לביצוע העבירה מושא התיק העיקרי אציין שמקובל עלי שאין מדובר בעבירה מתוכננת מראש, אלא בהתפרצות זעם, ואולם אין בכך להוות נסיבה לקולה, אלא דווקא יש לראות בחומרה התפרצויות זעם בלתי נשלטות המלמדות על מסוכנות במיוחד כשברקע קיימת בעיית התמכרות לאלכוהול שאינה מטופלת כראוי. הנזק הכספי שנגרם לא פורט אך ניתן להעריכו בסבירות ראויה. אציין עוד שלא צוין בכתב האישום שהנזק גרם לאובדן נתונים או כיוצב' נזקים. כן ראיתי להדגיש שכתב האישום העיקרי מתאר גם את נסיבות האירוע שאינן מהוות עבירה, כגון האיום של הנאשם להרוג את עצמו בעודו אווז סכין (ע"פ 8736/15 זילפה צוברי בר נ' מדינת ישראל (17.1.2018)) ומובן שהתייחסותי לנושא היא לצורך נסיבות האירוע בלבד ולא כמעשה בר עונשין.

ביחס לתיק הצירוף ברי כי לאור העובדה שהפרת הצו הייתה כרוכה בהגעה לבית המתלוננת, קשה לומר שמדובר היה בהפרה ספונטנית והדברים ברורים. עם זאת, האירוע הסתכם בהגעה לבית ודפיקה על הדלת, ללא גרימת נזק מוחשי וללא כוונה להסלימו.

11. לצורך בחינת מדיניות הענישה במקרים דומים ניתן להפנות לפסקי הדין הבאים: רע"פ 3210/19 פלוני נ' מדינת ישראל (12.5.2019), בו נדחתה בקשת רשות ערעור של נאשם שהורשע בשלוש עבירות איומים כלפי אמו, הפרת הוראה חוקית והפרת צו בית משפט שנועד להגן על אדם ונידון ל-45 ימי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות; רע"פ 6100/12 פלוני נ' מדינת ישראל (16.8.2012), בו נידון עניינו של נאשם שהורשע בשתי עבירות של הפרת צו בית משפט שנועד להגן על אדם והיזק לרכוש במזיד בכך שבשתי הזדמנויות הגיע לבית המתלוננים בניגוד לצו שהוצא כנגדו ובאחת ההזדמנויות שבר את מכשיר הטלפון הנייד של המתלוננת. בית משפט השלום הורה על הארכת מאסר מותנה, ערעור המדינה על קולת העונש התקבל והנאשם נידון לשישה חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות (אגב הפעלת מאסר מותנה). בקשת רשות ערעור שהגיש נדחתה; רע"פ 2099/21 פלוני נ' מדינת ישראל (25.4.2021), בו נידון עניינו של נאשם שהורשע בעבירת הפרת צו בית משפט שנועד להגן על אדם בכך שהגיע למקלט לנשים מוכות בו שהו אשתו וילדיו, עלה על הגג וקרא לילדיו. בית משפט השלום גזר עליו 21 ימי מאסר (כך שביום מתן

גזר הדין הוא סיים לרצות את עונשו), מאסר על תנאי, פיצוי והתחייבות. ערעור המדינה על קולת העונש התקבל, נקבע כי מתחם העונש ההולם נע בין מספר חודשי מאסר בפועל שניתן לשאת בעבודות שירות ועד 12 חודשי מאסר בפועל, ועל הנאשם נגזרו 9 חודשי מאסר בפועל. בקשת רשות ערעור שהגיש נדחתה; עפ"ג 47730-07-22 **פלוני נ' מדינת ישראל** (12.1.2023), בו נידון עניינו של נאשם שהורשע בעבירות הפרת צו של בית משפט ואיומים בכך שהגיע לבית גרושתו בניגוד לצו הרחקה ולאחר מספר חודשים איים על בנו הקטין כי יפגע בבני המשפחה. הנאשם סרב לשתף פעולה עם הממונה על עבודות השירות ונגזרו עליו חמישה חודשי מאסר בפועל ועונשים נלווים. ערכאת הערעור ציינה כי העונש אינו חורג ממדיניות הענישהואין הצדקה להתערב במתחם שנקבע (מאסר מותנה ועד 12 חודשי מאסר בפועל); ת"פ 24867-07-18 **מדינת ישראל נ' פלוני** (14.9.2020), בו הורשע הנאשם בעבירת הפרת צו בית משפט שנועד להגן על אדם ונידון לשלושה חודשי מאסר בעבודות שירות ועונשים נלווים. במקרה זה הגיע הנאשם לבית גרושתו בניגוד לצו הרחקה שהוצא נגדו.

12. לאור כל זאת, אני בדעה כי מתחם העונש ההולם את מכלול העבירות שעבר הנאשם המהוות אירוע אחד נע בין מאסר מותנה ועד 12 חודשי מאסר בפועל.

קביעת עונשו של הנאשם

13. אקדים ואומר שאינני סבור שהוכחו בעניינו של הנאשם סיכויי שיקום ובכל מקרה לא כאלו המצדיקים חריגה ממתחם הענישה, לא כל שכן לאור קיומו של מאסר מותנה. אף ההגנה לא טענה להצדקה לחריגה ממתחם הענישה, אלא ביקשה לשקול שיקולי שיקום לצורך הסתפקות בענישה שאינה כוללת כליאה, אלא עבודות שירות. יש להצר על האופן שבו מסתיים תיק זה. מסקנה זו נכונה בוודאי לאור כך שהצדדים שבו להתגורר יחדיו ודומה שפניהם לשיקום מערכת היחסים. על רקע זה, היה נכון שהנאשם ישכיל לנצל את ההליך לצורך טיפול בבעיית השתייה ממנה הוא סובל ואשר מהווה גורם לחיכוך עם אשתו. לצורך כך נדחו ההליכים מעת לעת ולנאשם ניתנו הזדמנויות רבות להשתלב בהליך הטיפול, אך הוא לא השכיל לנצלן. אכן, הנאשם שיתף פעולה עם ההליך ואולם ההתרשמות הייתה שהוא עושה כן באופן פורמאלי בלבד וממניעים מניפולטיביים ולצורך השגת רווח מישני. על רקע מהות האישומים והעובדה שהצדדים שבו לחיות יחדיו, אפשרתי זמן רב את המשך הטיפול חרף התרשמות שירות המבחן, שמא "מתוך שלא לשמה יבוא לשמה", ואולם שירות המבחן שב וציין את התרשמותו שהנאשם ממשיך לצרוך אלכוהול ואינו נתרם מההליך ובסופו של דבר אף ציין לראיה שהוגש נגדו כתב אישום על נהיגה בשכרות (ראו בעניין זה ההחלטה מיום 25.12.22). ודוק: מובן ששירות המבחן רשאי להתייחס לראיות מסוג זה ואף להזכירן בתסקיר ולהסיק מסקנות לאורן (רע"פ 1021/07 **פלוני נ' מדינת ישראל** (30.12.2009)), אך לצורך גזר הדין לא הבאתי נתון זה בחשבון כלל ועיקר.

14. כאשר לא קיימת הצדקה לחריגה ממתחם הענישה, מתחייבת ענישה הכוללת עונש מאסר וזאת לאור קיומו של מאסר מותנה והעובדה שגבולו התחתון של המתחם כולל מאסר מותנה. השאלה היא אפוא אם יש להיעתר לבקשת המאשימה ולהורות על כליאת הנאשם או שמא ניתן להסתפק בעתירת ההגנה לענישה בעבודות שירות לתקופה קצרה.

אקדים ואומר, כי בעניין זה ראיתי להעדיף את עמדת ההגנה, אם כי שלא במלואה, ואנמק.

15. עונש מאסר בכליאה הוא עונש חמור וקשה ובעל השפעות שליליות רבות על האסיר ובני משפחתו, לבטח כשמדובר במאסר ראשון. ככל שניתן להימנע מכך, בצד השגת תכלית הענישה בדרך אחרת, יש לשקול העדפת עונש אחר. בענייננו, מדובר בעבירות שהגם שאין להקל בהן ראש, אינן מחייבות ענישה כה מחמירה לצורך השגת תכליות הענישה ובכלל זה הלימה והרתעה. בעניין זה אין להתעלם מכך שהנאשם קיבל אחריות מלאה למעשיו, חלפה מאז תקופה לא מבוטלת ולא נרשמו אירועים נוספים בין בני הזוג. אדרבא, השניים חזרו לחיות יחדיו ומבקשים לשקם את מערכת היחסים (להתחשבות בעמדת המתלוננת ראו: ע"פ 2455-09-11 פלוני נ' מדינת ישראל (7.12.2011)). כמו כן, עברו של הנאשם אינו מכביד (אם כי כולל עבירה דומה), הוא עובד ובני הזוג מגדלים ארבעה ילדים. לאור כל זאת, דעתי היא שעונש מאסר בכליאה הוא מחמיר יתר על המידה, אינו הכרחי לצורך השגת התכלית הנדרשת במקרה זה וכי ניתן להשיגה בענישה מוחשית שלא תכלול כליאה אלא תאפשר לנאשם לשאת בעונשו בעבודות שירות. בעניין זה הבאתי בחשבון את תקופת המעצר (הקצרה) שלא תנוכה. אציין עוד כי הבאתי בחשבון לצורך קביעת אורך התקופה את הפגיעה הכלכלית שתגרם לנאשם ולבני משפחתו בשל עונש זה.

16. סיכומי של דבר, לאחר שבחנתי את מכלול השיקולים, הן לקולה והן לחומרה, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. שני חודשי מאסר בפועל.

ב. אני מורה על הפעלת עונש מאסר מותנה בן שלושה חודשים שהוטל על הנאשם בת"פ 23924-04-17 (שלום קריות) שניתן ביום 8.1.19, וזאת באופן מצטבר. אציין שלא מצאתי נימוק לחרוג מברירת המחדל והיא צבירת העונש המותנה. ההתחשבות בנאשם הייתה בקביעת העונש שהוטל על העבירות בהן הורשע ובעונש הכולל.

סה"כ מוטלים על הנאשם 5 חודשי מאסר בפועל. הנאשם יישא בעונש זה בעבודות שירות בהתאם לחוות דעת הממונה החל מיום 21.3.2023. ביום זה יתייצב הנאשם במשרדי הממונה במתחם כלא מגידו. מובהר לנאשם כי עליו לבצע את העבודות לשביעות רצון הממונה וכי אם לא יעשה כן ניתן יהיה להפקיע את העבודות מנהלית והוא יאלץ לשאת ביתרת התקופה בבית מאסר.

ג. מאסר על תנאי למשך חודשיים והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור במשך שנתיים אחת או יותר מהעבירות בהן הורשע.

הודעה זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בתוך 45 יום.

ניתן היום, כ"א שבט תשפ"ג, 12 פברואר 2023, במעמד הצדדים.

עמוד 5

